

Homenatge a Quico Sabaté dissabte amb motiu dels 51 anys del seu assassinat

REDACCIÓ. Sant Celoni Dissabte, 8 de gener, a les 11 del matí, el Casal Popular i Independentista Quico Sabaté de Sant Celoni ha convocat el tradicional acte d'homenatge a la cantonada de carrer Santa Tecla del municipi on, ara fa 51 anys, va ser assassinat l'anarquista Quico Sabaté.

L'acte consistirà en un esmorzar popular, una lectura de poemes, una mostra de resum de les activitats que es van celebrar al llarg del 2010 per commemorar els 50 anys de la seva mort i una ofrena floral. Sabaté va morir a Sant Celoni el 1960 a l'edat de 44 anys a mans del sometent.

El 4 de gener, estant refugiat a la masia el Mas Clarà entre Girona i Banyoles, Quico Sabaté i els seus homes van ser acorralats per la Guàrdia Civil i després d'un tiroteig van morir tots excepte el Quico, que va aconseguir fugir seriosament malferit. Tot i això va aconseguir creuar el Ter i arribar a Fornells de la Selva on va pujar a un tren amb intenció d'arribar fins a Barcelona. En descobrir-lo el maquinista, va saltar a un altre tren però la Guàrdia Civil ja estava sobre la seva pista. Prop de Sant Celoni va saltar del tren en marxa i, a la recerca d'un metge que l'atengués a l'entorn del carrer Santa Tecla va ser quan el van abatre a trets el 5 de gener.

El Casal Popular i Independentista Quico Sabaté, fundat el desembre del 2000, organitza anualment, per aquesta data, un acte simbòlic a aquest punt del municipi per recordar els fets.

Castaño proposa la redacció d'una ordenança de civisme durant una trobada del PSC amb dones del municipi

■ Les participants veuen amb preocupació aspectes com la neteja, el civisme i la seguretat

Imatge de l'intercanvi d'impressions entre el líder socialista i el grup de dones al bar Eudald de Sant Celoni (AdBM)

REDACCIÓ. Sant Celoni En el marc de les trobades periòdiques que protagonitza el Primer Secretari del PSC de Sant Celoni, Joan Castaño, sota el lema 'Els Cafès d'en Joan', el candidat socialista s'ha reunit recentment amb un grup de dones del municipi per sondejar els principals problemes que detecten a la vila i que, assegura, se centren principalment en neteja, civisme i seguretat. Malgrat en les trobades organitzades fins a la data també hi havien participat dones, aquesta és la primera vegada que el 'Cafè' està dedicat in-

tegrament a aquestes. Castaño considera que la trobada "aporta una visió molt enriquidora des d'un sector que representa més de la meitat de la població del nostre municipi".

Segons el líder socialista, una de les principals preocupacions que se li ha traslladat ha estat a la trobada ha estat la de la neteja i recollida selectiva. Castaño ha apuntat que en el passat mandat, durant la seva alcaldia, l'Ajuntament va posar en marxa una sèrie de xerrades informatives i fulletons explicatius però amb l'arribada de nova població en

els darrers anys cal fer "una nova campanya informativa en aquesta matèria en què es tingui en compte aquest sector de la població novvinguda".

Pel què fa a l'incivisme, el líder socialista ha anunciat que impulsarà l'aprovació d'una ordenança municipal de civisme per a Sant Celoni que compti amb la participació i aportacions de la resta de grups polítics, entitats i ciutadania ja que el civisme, és, assenyala "de gran importància per a la convivència".

Finalment, en matèria de segure-

tat, Castaño ha assenyalat que es tracta "d'un tema complex sobre el què s'ha de parlar obertament però sense caure en l'alarmisme". En aquest sentit, ha assenyalat que des del PSC es va fer un estudi de la situació en matèria de seguretat del municipi a partir del que el grup socialista ha proposat en diverses ocasions la necessitat d'ampliar la plantilla de la Policia Local amb dues places addicionals.

En l'aprovació dels pressupostos municipals de 2010, recorda Castaño, ja es va dirigir a l'actual govern de CiU per oferir-se a col·laborar per assegurar el funcionament de l'Ajuntament i evitar la paràlisi institucional d'un govern en minoria després del trencament del pacte amb la CUP. I per aquest motiu, remarca, el grup socialista va recolzar els pressupostos "per responsabilitat, i sempre i quan es complissin una sèrie de condicions que considero imprescindibles, entre les quals es troba l'ampliació de la plantilla de la Policia Local", una proposta que CiU va acceptar.

Ara, però, Castaño ha lamentat la lentitud en la provisió d'aquestes places de Policia ja que no ha estat fins a finals de 2010 que se n'ha publicat la convocatòria. "En el moment d'aprovar els pressupostos de 2010 vam veure necessària l'ampliació de la plantilla de la Policia", explica, "perquè volem consolidar un servei públic de qualitat per a la ciutadania". "Ara veiem, però", conclou el líder socialista, "que el govern municipal s'ha esperat fins el darrer moment per fer la convocatòria de les places". Un fet que considera que "té una implicació directa" i és que "els dos nous agents no s'incorporaran abans del segon trimestre de 2011".

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Ens perd el catanyol?

El Juanito (Joan) cuinava bé, de fet *disfrutava* (gaudia) cuinant. Tenia una cuina amb un *marmol* (marbre) immens que era una *gozada* (feia goig) treballar-hi i on la *grassa* (el greix) es treia en un *plis-plas* (no res) tan sols passant-li un *panyo* (drap). I no diguem l'*encimera* (placa de cocció, fogons) d'inducció. N'estava orgullós de la seva cuina: ell mateix havia dibuixat els *planos* (plànols). I, és clar, li feia *xupar* (llepar) els dits a la veïna de la *vivenda* (habitatge, casa) del costat cada vegada que la *invadia* (envaïa) amb una *bandeja* (safata) a les mans plena de carns a la *parrilla* (graella): de *pavo* (indi, gall d'indi), de tendre *lexal* (xai lletó o nodrissó), de porc, de *tocino* (cansalada), tot de *calitat* (qualitat) i en *cantitat* (quantitat). Per *Nochebuena* (Nit de Nadal), li portava torrons de *yema* (rovell d'ou, crema), per *Nochevieja* (Nit de Cap d'Any) cava, l'endemà per esmorzar *boCADILLOS d'atún* (entrepans de tonyina), i no *es donava compte* (s'adonava) que la veïna s'havia convertit en un iman (imant) que *tenia que* (havia de) evitar si

no volia caure al parany de viure en *parella*...

La narració, que no ha arribat ni al moment del desenvolupament, podria ser infinitament més llarga, fins i tot tenir un final feliç. És clar, un final feliç pel protagonista i per la desconeguda veïna de qui el narrador no n'ha dit el nom, i pel català, si no s'hagués escrit en catanyol. Malauradament no és així: el catanyol és el que es parla quan hom creu que parla català, sense que sigui una excusa admetre que és parla popular, no pas literària, que tampoc ho ha de ser.

El periodista Josep Maria Casasús, doctor en ciències de la informació i professor de l'UAB, diu que els catalans hem d'assolir la independència mental abans que les altres dependències, deixar de catalanitzar conceptes castellans per desconeixement o per esnobisme i emancipar-nos de la castellanització mental. Té tota la raó: si no parlem correctament el català, si no ens traiem de sobre el cos-

tum d'emprar a tota hora paraules castellanes en lloc de les pròpies, el català, que ja veieu en el primer paràgraf com n'està de malalt, greu diria, acabarà tancat en el bagul dels records per molta immersió lingüística que puguem conservar.

És clar que lluitar contra més de quatre-cents anys d'intents continuats de fer desaparèixer la nostra llengua, de l'arribada massiva de milers -milions?- d'immigrants que no la parlen ni la volen parlar (uns pocs sí, cal agrair-los-ho), de sotmetre'ns -això voluntàriament- al gota a gota de televisions espanyoles, de tenir els nostres fills -o néts- enganxats davant de Clan o Disney Chanel (que per a vergonya de TV3 sigui dit, fan programes que no sols enganxen sinó que eduquen, però en castellà, és clar), de la enorme desproporció entre el nombre de mitjans de comunicació en una llengua i en l'altra, de l'oferta vergonyosament testimonial de cinema en català, de sentències del Tribunal Constitucional o del Tribunal Suprem (i les que vindran!) o de les

campanyes "informatives" dels piquets patriotes, tant del nacionalsocialisme com del nacionalsindicalisme que encara tenen poder, diners i voluntat de fer-nos mal.

Què es pot fer? El primer i sense embuts: ser bel·ligerants en la defensa de la llengua catalana i sobre tot del seu ús normal al carrer. I, a poc a poc però sense deixar-ho, acostumar-nos a parlar correctament, a emprar cada dia una paraula nova, i, finalment, a desterrar per sempre el catanyol. I això no vol dir tancar-nos amb pany i forrellat a la influència mesurada, recalco: mesurada, d'altres llengües, sigui l'anglès, sigui el castellà, ni molt menys a conèixer-les (quan el 2002 es publicà el nou Diccionario de la lengua española o el 2009 la Nueva gramática de la lengua española els vaig comprar i els utilitzo, només faltaria!) però de cap manera diluir el català en una parla que no se sap ben bé que és. Encara que ens hi entenguem, per un mal costum si més no.